

[Severin Hansen.]

sætte forslag til en revision af saltvandsfiskeriloven af 1931, og at der var et revisionsudvalg, som arbejdede med disse ændringer. Men da den nugældende bemyndigelseslov, som søges forlænget ved det foreliggende lovforslag, udløber med udgangen af dette år, og da revisionsudvalget ikke menes at kunne få tilendebragt sit arbejde med saltvandsfiskeriloven foreløbig, må man anse bemyndigelseslovens forlængelse for påkrævet.

Der er dog kommet nogle nye bestemmelser til — det gælder særlig § 2 og § 4 —, og i § 3 er der foretaget en ændring.

I § 2 søger man bemyndigelse til at forlænge tiden for skovlvodsfiskeri med to timer, hvad Dansk Fiskeriforening har ønsket. I § 3 fastslås det, at der kan dispenseres fra bestemmelsen i den nugældende fiskerilovs § 10, således at fiskeri med brislingetrawl herefter kan tillades i 6½ måned om året, og ifølge § 4 tillades anvendelsen af det såkaldte i den senere tid meget omtalte tvillingtrawl, d. v. s., at medens fiskeriet med disse redskaber tidligere kun har måttet finde sted fra eet fartøj, vil der nu kunne anvendes to fartøjer til brug af dem, således at der er et fartøj til hver line, der fører til selve voddet. Ved denne fremgangsmåde råder fiskerne over den dobbelte maskinkraft og kan som følge deraf også bruge meget længere liner. Fiskerne, i hvert fald et flertal af dem, har ønsket denne metode gjort lovlig, og Dansk Fiskeriforening anbefaler, at den bliver gjort lovlig indenfor dansk søterritorium — udenfor er jo internationalt område, og dér er der intet forbud imod at anvende det såkaldte tvillingtrawl.

Dansk Fiskeriforening har før ønsket disse ændringer, men biologisk station har næret visse betænkeligheder ved at gå med dertil. Nu synes det efter bemærkningerne til lovforslaget at dømme, at biologisk station har overvundet betænkelighederne, og man må efter lovforslagets ordlyd forstå det således, at man vil forsøge et år og se på resultatet og så tage spørgsmålet op til nærmere drøftelse, når den tid er gået. Der er, kan man godt sige, et betydeligt flertal af fiskerne, der ønsker denne dispensation fra saltvandsfiskeriloven, men der er selvfølgelig også modsatte meninger om, hvorvidt det er forvarligt overfor fiskebestanden.

Nu kan det ikke være nogen hemmelighed, heller ikke for det høje tings medlemmer, at selv om der er forbud mod tvillingtrawl, eller at to både trækker eet vod, så er dette ikke helt overholdt fra fiskernes side. Og hvis det nu er således, at disse bestemmelser

ikke kan overholdes, og den nuværende fiskerikontrol med det kontrolapparat, vi råder over, ikke formår at føre effektivt tilsyn med dette fiskeri, så er der ikke andet at gøre end at gøre metoden lovlig, så at fiskeriet kan drives også af dem, der tidligere har holdt sig tilbage.

Jeg har ikke meget at bemærke til de forskellige paragraffer. Vi ser fra fiskeriets og også fra mit partis side med tilfredshed på, at man har bibeholdt bestemmelsen i § 9. Det er en meget uanselig paragraf, der ikke siger så forfærdelig meget, men i realiteten betyder meget. Den angår ministerens bemyndigelse med hensyn til fredning af skrubber og rødspætter. Hvert forår er dette aktuelt for skrubbernes vedkommende i de måneder, da hunnen er fyldt med rogn. Der findes i den nugældende bemyndigelseslov en bestemmelse om, at ministeren har bemyndigelse til at frede denne fisk i seks uger. Efter min mening og efter fiskeriets mening burde denne fredningstid strække sig over mindst to måneder. Den løber fra den 15. marts til den 1. maj, men kunne ganske udmærket uden at bringe tab for fiskeriet forlænges til 15. maj. Som regel er det sådan, at skrubben, selvom den har gydet sin rogn, er af dårlig kvalitet og sjældent opnår nogen større pris, men bare overfylder markedet til skade for andre fiskearter.

Som den højtærede fiskeriminister omtalte, og som jeg allerede har bemærket, forestår der en snarlig ændring af saltvandsfiskeriloven. Man må vel formode, at også ferskvandsfiskeriloven følger med, disse to love plejer at følges ad. Det må så blive således, at en del af de bemyndigelser, som vi hidtil har haft i forskellige love, må gå ind som noget fast i selve loven, men jeg ønsker herom at bemærke, at tiden viser, at der stadig hvert år kommer ændringer og tilføjelser også i fredstid, fordi fiskeriet er så skiftende i sin arbejdsform, nye redskaber opfindes o. s. v. Man har derfor grund til at formode, at den nye saltvandsfiskerilov, som er på trapperne, kommer til at indeholde visse ventiler og bemyndigelser for fiskeriministeren, hvis man da ikke skal lave fiskerilove hvert år, og det kan jo ikke være meningen.

Den stærke udvikling indenfor dette erhverv går sin gang, og den kan man ikke standse, men man skylder selvfølgelig også denne udvikling at tænke over, at alle mulige mekaniske midler og forbedringer af fiskeredskaberne og dermed skærpeelse af fiske-dygtigheden står i forhold til fiskebestanden i vore farvande. Under hensyn hertil må